

F. t. I. om grundejerbidrag til offentlige veje.

ligheden kun kræver et mere beskedent vejanlæg i de første år.

Man har derimod foreslået en ændring af den pågældende forpligtelse, således at denne skulle blive lettere forståelig for lodsejerne og give anledning til færre tvivlsspørgsmål. Man har herved tillige lagt vægt på, at reglerne ikke må animere kommunerne til en unødigt hurtig udbygning af de pågældende veje. Reglerne om endelig belægning foreslås derfor erstattet af en regel om, at vejbestyrelsen til enhver tid kan pålægge grundejerne bidrag, herunder også til fornødne jordarbejder, til udvidelse af bestående offentlige veje, der er anlagt i mindre bredde end angivet i § 4, i det omfang vejens samlede bredde ikke herved overstiger de fastsatte maksimale bredder. De pågældende største bredder er for veje, der forbeholdes åben og lav bebyggelse, 12 m (6 m for kørebaner og 6 m for vejens øvrige dele), og for andre veje 20 m, jfr. forslaget § 4, stk. 1. Hvis vejarbejdet foruden en udvidelse af vejen tillige omfatter en omprofilering af den bestående del af vejen, kan en forholdsmæssig andel af de samlede udgifter pålægges lodsejerne. De foreslåede regler sondrer ikke imellem, om der tidligere er pålagt vejbidrag til den offentlige vej, eller om dette ikke er tilfældet, og de giver ikke kommunen hjemmel til at pålægge vejbidrag til en forbedring af den bestående belægning, uanset hvor midlertidig denne er, hvis der ikke er taget særligt forbehold herom ved vejens anlæg eller overtagelse som offentlig, jfr. nærmere bemærkningerne til § 13.

I *stk. 2* foreslås det udtrykkeligt angivet, at vejbestyrelsen kan opkræve à conto vejbidrag, inden anlægsarbejderne er udført, idet bidragets størrelse i disse tilfælde endelig fastsættes efter arbejdets afslutning.

Til § 4 (udkast § 4):

I lighed med bestemmelsen i § 2, stk. 2, i den københavnske gadelov foreslås det i *stk. 1*, at vejbidrag ikke kan kræves til den del af udgifterne ved vejarbejdet, der vedrører en større bredde end 20 m, da meget store vejbredder snarere må anses for begrundet i hensynet til den gennemgående færdsel end i udnyttelsen af de tilgrænsende arealer. En særlig begrænsning foreslås gjort for ejendomme, der er belagt med servitut om åben og lav bebyggelse, da ejendommens anvendelse til parcelhusbebyggelse kun nødvendigvis gør tilvejebringelse af en almindelig boligvej.

For sådanne vejes vedkommende foreslås det, at vejbidrag kun kan kræves til den del af udgifterne, der vedrører en bredde af i alt 12 m, og der foreslås yderligere gjort den begrænsning, at højst 6 m kan

vedrøre kørebanen og højst 6 m vejens øvrige dele (fortove, cykelstier, græsrabatter m. m.).

Overensstemmende med hidtidig praksis foreslås det i *stk. 2* udtrykkeligt angivet, at vejbidrag ikke kan kræves til arealerhvervelser eller servitutpålæg. Ligeledes i overensstemmelse med hidtidig praksis foreslås det udtrykkeligt angivet, at vejbidrag ikke kan kræves til større reguleringer af vejens længdeprofil, da sådanne reguleringer må antages i særlig grad at skulle tjene den gennemgående færdsel og ikke udnyttelsen af de tilgrænsende grunde.

Bestemmelsen i *stk. 3* har forbillede i loven om tilskud til de offentlige veje (lovbekendtgørelse nr. 367 ad 22. juli 1970), der ophæves den 1. april 1972.

Bestemmelsen i *stk. 4* er ny.

Bestemmelsen i *stk. 5* er som nævnt i de almindelige bemærkninger ændret, således at der nu kan medregnes indtil 9 pct. af anlægsudgifterne i stedet for udkastets 5 pct.

Til § 5 (udkast § 5, stk. 1 og 2):

I §§ 5-6 foreslås optaget en række udtrykkelige bestemmelser om begrænsninger i grundejernes bidragspligt. Bestemmelserne er i alt væsentligt overensstemmende med hidtidig administrativ praksis.

Det foreslås i § 5, *stk. 1*, at der ved pålæg af vejbidrag skal bortses fra sådanne vandarealer, som ikke er ansat til ejendomsværdi. Dette vil navnlig gælde offentlige vandløb.

Overensstemmende med hidtidig praksis foreslås det i *stk. 2* fastslået, at vejbidrag ikke kan pålægges arealer af offentlige veje eller private fællesveje, der støder op til (d. v. s. indmunder i eller krydser) den offentlige vej, på hvilken anlægsforanstaltningerne udføres. Begrundelsen for denne begrænsning er den, at selvstændig beslutning om vejbidrag vil kunne træffes for de tilstødende offentlige veje, og at det påhviler grundejerne ved de indmunderne private fællesveje at vedligeholde disse, ligesom vejbidrag til disse vejes udbygning vil kunne pålægges efter reglerne for offentlige veje, hvis fællesvejene overtages som offentlige. Derimod vil vejbidrag kunne pålægges sådanne færdselsarealer, som ikke i henhold til § 2 i den foreslåede privatvejslov kan karakteriseres som private fællesveje. Det vil bl. a. gælde sådanne færdselsarealer, som ikke tjener til brug for flere særskilte ejendomme og ikke betjener mere end 7 parcelhuse eller sommerhuse eller mere end 12 beboelseslejligheder og er under 40 m lange.

Da færdselsforholdene ved helt korte, blinde private fællesveje, der betjener flere ejendomme,